

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił E. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 7 stycznia 2014 roku orzekła, że E. D. jest całkowicie niezdolna do pracy do 30 listopada 2017 roku, przy czym całkowita niezdolność powstała w dniu 1 sierpnia 2013 roku (w okresie od 9 marca 2011 roku do 31 lipca 2013 roku u E. D. istniała częściowa niezdolność do pracy). Organ rentowy zaznaczył, że na wymagane 5 lat ubezpieczenia w 10 – leciu przypadającym przed dniem powstania niezdolności to jest w okresie od 31 lipca 2003 roku do 30 lipca 2013 roku E. D. udowodniła 3 lata 2 miesiące i 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok 7 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych wyniosły 1 rok i 29 dni (łącznie udowodniła 4 lata 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych). Na wymagane zaś 5 lat ubezpieczenia w 10 – leciu przypadającym przed dniem zgłoszenia wniosku to jest w okresie od 14 listopada 2003 roku do 13 listopada 2013 roku E. D. udowodniła 3 lata 2 miesiące i 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok 7 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych wyniosły 1 rok i 29 dni (łącznie udowodniła 4 lata 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych). Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że na przestrzeni całego życia E. D. udowodniła 18 lat 6 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i 8 lat 4 miesiące i 5 dni okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych wyniosły 6 lat 2 miesiące i 9 dni (łącznie udowodniła 24 lata 9 miesięcy i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych). Do wyliczenia świadczenia nie uwzględniono okresu od 6 lipca 1998 roku do 30 września 1998 roku to jest okresu zawieszenia działalności gospodarczej oraz okresów rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy od 8 października 1998 roku do 28 września 1999 roku oraz od 13 kwietnia 2000 roku do 3 kwietnia 2008 roku, gdyż okresy rejestracji bez prawa do zasiłku nie są okresami składkowymi oraz nieskładkowymi.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona E. D. podała, że jest całkowicie niezdolna do pracy, gdyż stan jej zdrowia nie pozwala na podjęcie zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona E. D. urodziła się (...). Ubezpieczona pracowała jako sprzedawca, motorniczy, szwaczka oraz pracownik ochrony.

(okoliczności bezsporne)

W okresie od 1 września 1975 roku do 31 maja 1979 roku ubezpieczona była zatrudniona w (...) B. Spółdzielni (...) w Ł..

W okresie od 4 lipca 1979 roku do 31 sierpnia 1988 roku ubezpieczona była zatrudniona w MPK Ł..

W okresie od 19 listopada 1988 roku do 31 maja 1995 roku ubezpieczona była zatrudniona w (...) Spółdzielni (...) w Ł..

Ubezpieczona podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresach:

- od 1 marca 1996 roku do 30 czerwca 1996 roku,
- od 16 września 1996 roku do 30 czerwca 1997 roku,
- od 1 października 1997 roku do 5 lipca 1998 roku.

Ubezpieczona była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. w okresach:

- od 19 czerwca 1995 roku do 29 lutego 1996 roku (z prawem do zasiłku),
- od 8 października 1998 roku do 28 września 1999 roku (bez prawa do zasiłku),
- od 13 kwietnia 2000 roku do 3 kwietnia 2008 roku (bez prawa do zasiłku),
- od 30 marca 2012 roku do 12 lutego 2013 roku (od 7 kwietnia 2012 roku do 12 lutego 2013 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych).

W okresie od 4 kwietnia 2008 roku do 24 marca 2012 roku ubezpieczona była zatrudniona w Agencji Ochrony Mienia (...) sp. z o.o.

(dokumentacja – plik I akt ZUS)

Od dnia 19 lipca 2001 roku E. D. legitymowała się lekkim stopniem niepełnosprawności, a od dnia 22 marca 2009 roku ustalono umiarkowany stopień niepełnosprawności. Od dnia 4 kwietnia 2013 roku E. D. legitymuje się znacznym stopniem niepełnosprawności. W żadnym z wydanych w stosunku do ubezpieczonej orzeczeń nie wskazano daty od której istnieje u niej niepełnosprawność.

(dokumentacja Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ł. k.227)

W dniu 14 listopada 2013 roku E. D. złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek k. 1- 4 plik I akt ZUS)

Lekarz orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznał u ubezpieczonej (...) /f3, nawykowe zwichnięcie w stawie szczytowo – obrotowym z uszkodzeniem rdzenia kręgowego w przebiegu (...) leczone operacyjnie 1 sierpnia 2013 roku – laminectomia, stabilizacja C 0-2-4-4-5-6-7-Th 1, przebyte operacyjne leczenie kręgozmyku L4/L5 w 2008 roku oraz reoperacja w listopadzie 2012 roku, przebyta posocznicę w październiku 2012 roku, nadciśnienie tętnicze poddające się leczeniu farmakologicznemu. Orzeczeniem z dnia 29 listopada 2013 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy do 30 listopada 2017 roku oraz że całkowita niezdolność do pracy powstała w dniu 1 sierpnia 2013 roku. Lekarz orzecznik ZUS wskazał, że w okresie od 9 marca 2011 roku do 31 lipca 2013 roku orzeczono w stosunku do ubezpieczonej częściową niezdolność do pracy.

(opinia lekarska z dnia 29 listopada 2013 r. k.117 - 118 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej ubezpieczonej plik I, orzeczenie k.39 - 40 plik I akt ZUS)

Komisja lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania ubezpieczonej orzeczeniem z dnia 7 stycznia 2014 roku uznała, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy do 30 listopada 2017 roku oraz że całkowita niezdolność do pracy powstała w dniu 1 sierpnia 2013 roku. Komisja lekarska ZUS wskazała, że w okresie od 9 marca 2011 roku do 31 lipca 2013 roku orzeczono w stosunku do ubezpieczonej częściową niezdolność do pracy.

Komisja lekarska ZUS zaznaczyła, że brak jest danych na stwierdzenie powstania u ubezpieczonej niezdolności do pracy w okresie od 4 lipca 1998 roku do 3 stycznia 2000 roku.

(opinia lekarska z dnia 7 stycznia 2014 r. k.124 – 126 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej ubezpieczonej plik I, orzeczenie k.53 - 54 akt ZUS)

E. D. wykazała 18 lat 6 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i 8 lat 4 miesiące i 5 dni okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych wyniosły 6 lat 2 miesiące i 9 dni (łącznie udowodniła 24 lata 9 miesięcy i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych).

(okoliczność bezsporna)

W 10 – leciu przypadającym przed dniem powstania niezdolności to jest w okresie od 31 lipca 2003 roku do 30 lipca 2013 roku E. D. udowodniła 3 lata 2 miesiące i 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok 7 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych wyniosły 1 rok i 29 dni (łącznie udowodniła 4 lata 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych).

W 10 – leciu przypadającym przed dniem zgłoszenia wniosku to jest w okresie od 14 listopada 2003 roku do 13 listopada 2013 roku E. D. udowodniła 3 lata 2 miesiące i 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok 7 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych, które po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych wyniosły 1 rok i 29 dni (łącznie udowodniła 4 lata 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych).

U ubezpieczonej rozpoznano zaawansowane reumatoidalne zapalenie stawów z zajęciem struktur kręgosłupa. Ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy z uwagi na przebieg reumatoidalnego zapalenia stawów (długi, okresowo zaostrzający się z postępującą progresją choroby).

Pojawienie się objawów klinicznych choroby miało miejsce w okresie pierwszego udokumentowania objawów istnienia tejże choroby, czyli wg dostępnej dokumentacji 6 lutego 2001 roku (w okresie od 6 lutego do 2 marca 2001 roku ubezpieczona po raz pierwszy przebywała na Oddziale Reumatologicznym i rozpoznano u niej wówczas reumatoidalne zapalenie stawów oraz zlecono rehabilitację na nadgarstki, stopy, stawy biodrowe, stawy barkowe, co wskazuje, na występowanie dolegliwości bólowych oraz zaburzenia funkcji w zakresie ruchomości tychże stawów) i od tej daty możliwym jest stwierdzenie istnienia u ubezpieczonej częściowej niezdolności do pracy.

Całkowita niezdolność do pracy u ubezpieczonej powstała w okresie września/października 2004 roku, kiedy przebywała na Oddziale Reumatologicznym, gdzie w wywiadzie zaznaczono trudności w chodzeniu oraz deformacje stawów skokowych.

(opinia k.24 – 26 oraz opinia uzupełniająca k.45 biegłego sądowego neurochirurga A. T.)

W dziesięcioleciu przypadającym przed dniem powstania niezdolności do pracy to jest od 1 września 1994 roku do 31 sierpnia 2004 roku E. D. udowodniła okres składkowy i nieskładkowy (ograniczony do 1/3 okresów składkowych) w wymiarze 2 lat 7 miesięcy i 28 dni.

(pismo ZUS k.48)

U ubezpieczonej rozpoznano reumatoidalne zapalenie stawów IV/f3. Ba. Pierwsze dolegliwości wystąpiły u ubezpieczonej w 2000 roku (wpis w karcie z poradni endokrynologicznej z dnia 13 listopada 2000 roku).

Brak jest jednak podstaw do uznania, że niezdolność do pracy powstała u ubezpieczonej przed 2000 rokiem, a samo występowanie dolegliwości, a nawet rozpoznanie choroby, nie jest równoznaczne z długotrwałą niezdolnością do pracy. Częściowa niezdolność do pracy wystąpiła z pierwszym dniem pobytu w szpitalu na oddziale reumatologicznym czyli 6 lutego 2001 roku (brak danych odnośnie niezdolności do pracy z przyczyn reumatologicznych w okresie od 4 lipca 1998 roku do 3 stycznia 2000 roku).

Za datę powstania całkowitej niezdolności do pracy należy przyjąć datę 3 września 2009 roku to jest datę hospitalizacji w szpitalu na oddziale reumatologii (określono schorzenie (...) z funkcją 3 co oznacza zdolność do wykonywania tylko nielicznych czynności codziennych i samoobsługi lub ich całkowite upośledzenie).

(opinia k.80 - 81 oraz opinia uzupełniająca k.97 – 97 odwrót biegłego sądowego reumatologa M. W.)

W dziesięcioleciu przypadającym przed dniem powstania niezdolności do pracy to jest od 3 września 1999 roku do 2 września 2009 roku E. D. była ubezpieczona w okresie od 4 kwietnia 2008 roku do 2 września 2009 roku.

(pismo k.90)

E. D. od 1995 roku prowadziła działalność gospodarczą i już wówczas występowały u niej bóle kolan czy też łokci, co z kolei skutkowało koniecznością przyjmowania leków. Pierwszym lekarzem, który rozpoznał u ubezpieczonej problemy ze stawami, była dr P. i to ona zleciła badania pod kątem schorzeń reumatoidalnych. Ubezpieczona prowadziła działalność do 1999 roku. Lekarz rodzinny dr D. przepisywała ubezpieczonej leki przeciwbólowe. Nie jest możliwym ustalenie czy w 1998 roku E. D. korzystała ze zwolnień lekarskich.

(zeznania ubezpieczonej min.00:13:53 – 00:23:21 protokołu rozprawy z dnia 23 sierpnia 2017 r.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów w postaci orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS oraz wniosku o przyznanie renty.

Celem weryfikacji stanowiska ubezpieczonej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: neurochirurga oraz reumatologa.

Podkreślić należy, że złożone w sprawie opinie zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi ubezpieczona, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednio badanie ubezpieczonej. Wprawdzie powołani w sprawie biegli różnili się co do momentu powstania u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy, to jednak byli zgodni, że za moment powstania częściowej niezdolności do pracy należy przyjąć datę 6 lutego 2001 roku kiedy to, podczas pobytu na oddziale reumatologicznym szpitala, stwierdzono u ubezpieczonej reumatoidalne zapalenie stawów.

Biegli odnieśli się do zarzutów złożonych przez pełnomocnika ubezpieczonej i w złożonych opiniach uzupełniających szczegółowo uzasadnili swoje stanowisko w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu, złożone do sprawy opinie wyjaśniają podstawową okoliczność dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy to jest moment powstania u ubezpieczonej niezdolności do pracy. Sąd pragnie jednocześnie zaznaczyć, że ww. biegli wydawali swoje opinie w oparciu o dostępną dokumentację medyczną zawartą w aktach niniejszej sprawy i wobec braku dokumentacji medycznej ubezpieczonej sprzed 2000 roku nie byli w stanie ustalić innego momentu powstania u ubezpieczonej niezdolności do pracy. Co więcej, Sąd zwracał się do placówek medycznych w których leczyla się ubezpieczona, a także do Narodowego Funduszu Zdrowia, ale żadna z tych instytucji nie dysponowała dokumentacją medyczną E. D. sprzed 2000 r.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczeniu dowodu z zeznań świadków: R. D., E. L., Z. T., J. P. na okoliczność rozwoju choroby E. D., daty powstania dolegliwości uniemożliwiających normalne funkcjonowanie ubezpieczonej, podjętego leczenia, placówek w których się leczyla oraz daty zaprzestania przez ubezpieczoną wykonywania jakiejkolwiek pracy zarobkowej z uwagi na jej schorzenia uznając, iż wszystkie istotne okoliczności niezbędne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zostały ustalone i dowód w postaci zeznań jest zbędny. Podkreślić także należy, iż w sprawach w których rozstrzygana jest kwestia niezdolności do pracy, Sąd ocenia to zagadnienie w oparciu o wiadomości specjalne zawarte w opiniach wydanych przez biegłych dysponujących wiedzą medyczną, co do występujących u ubezpieczonej schorzeń i ich wpływu na zdolność do wykonywania pracy zarobkowej. Co więcej, wskazani świadkowie mieliby odnosić się do zdarzeń odległych czasowo to jest sprzed 2000 roku, a wobec braku dokumentacji medycznej sprzed tej daty, ich wiedza w żaden sposób nie mogłaby zostać zweryfikowana. Dowód zatem w postaci zeznań nie mógł w żaden sposób podważyć wydanych w niniejszej sprawie opinii. W odniesieniu zaś do świadków E. P. oraz H. D. to jest lekarzy u których leczyla się ubezpieczona, wskazać należy, że w aktach sprawy znajduje się dokumentacja medyczna sporządzona przez ww. świadków i dokumentacja ta była znana biegłym wydającym opinie w niniejszej sprawie opinie.

Z uwagi zaś na treść zgłoszonego przez pełnomocnika skarżącej wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego reumatologa po złożeniu zeznań przez ww. świadków, wobec niedopuszczenia tego dowodu, Sąd zobligowany był ten wniosek oddalić.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art.57 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz.1383 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie zaś z ust.2 powyższego przepisu ust.1 punkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Brak choćby jednego z warunków wymienionych w art.57 ww. ustawy powoduje brak prawa do świadczenia.

Okresy składkowe i nieskładkowe niezbędne do uzyskania świadczenia zostały wskazane w art.58 ww. ustawy.

Stosownie do treści art.58 ust.1 punkt 5 ww. ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art.57 ust.1 punkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust.1 punkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Z treści art.58 ust.4 wynika, iż przepisu ust.2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art.6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Celem weryfikacji stanowiska ubezpieczonej w zakresie daty powstania niezdolności do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: neurochirurga oraz reumatologa.

Zgodnie z treścią art.12 ww. ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art.13 ust.1 ww. ustawy).

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że ubezpieczona jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, a istota postępowania, wobec braku legitymowania się wymaganym stażem pracy w wymiarze określonym w art.58 ww. ustawy (co do 5 lat w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, bądź przed dniem powstania niezdolności do pracy lub 25 lat okresów składkowych), sprowadziła się do ustalenia czy niezdolność ubezpieczonej do pracy powstała wcześniej niż w okresie wskazanym przez komisję lekarską ZUS. Określenie bowiem innego momentu powstania u ubezpieczonej niezdolności do pracy, otwierało jej drogę do ustalenia, czy spełnia ona pozostałe przesłanki określone w art.57 ust.1 ww. ustawy, a to z kolei mogło skutkować przyznaniem jej prawa do renty.

Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż niezdolność ubezpieczonej do pracy powstała najwcześniej w dniu 6 lutego 2001 roku to jest z pierwszym dniem jej pobytu na oddziale reumatologicznym szpitala. Podkreślić w tym miejscu należy, że przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Odmienne ustalenie w tej mierze może być dokonane tylko na podstawie opinii innych biegłych lekarzy, jeżeli ich opinia jest bardziej przekonująca oraz wszechstronnie przedstawia kwestię nasuwającą wątpliwości w sprawie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1987 roku, II URN 228/87).

Niemniej jednak, pomimo ustalenia, że niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała w okresie wcześniejszym niż wynikało to z orzeczeń lekarza orzecznika oraz komisji lekarskiej ZUS, nie było możliwym przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z zebranego materiału wynika bowiem, że ubezpieczona nie spełnia przesłanki dotyczącej momentu powstania niezdolności, gdyż niezdolność do pracy nie powstała u niej w okresach wymienionych w art.57 ust.1 punkt 3 lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów (z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczona stała się niezdolna do pracy w dniu 6 lutego 2001 roku, a jej ostatnie ubezpieczenie przed tą datą ustało w dniu 5 lipca 1998 roku).

Ubezpieczona w okresie 10-lecia od daty przed zgłoszeniem wniosku o rentę ani w okresie 10-lecia przed powstaniem niezdolności do pracy nie ma 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych, wymaganych określonych w art.58 ust.2 ww. ustawy. Ubezpieczona nie udowodniła również 25 lat okresów składkowych, co stosownie do treści art.58 ust.4 ww. ustawy zwolniłoby ubezpieczoną od obowiązku wykazania 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy czy też daty złożenia wniosku o rentę.

Reasumując, brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(S.B.)

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonej.

25 września 2017 roku